

myndigheder, samt embedsmænd og ansatte i andre af medlemsstaternes myndigheder forpligtede til ikke at videregive de oplysninger, de har indhentet eller udvekslet i henhold til denne forordning, og som ifølge deres natur er undergivet tavshedspligt. Denne forpligtelse påhviler ligeledes alle repræsentanter og eksperter for medlemsstaterne, der deltager i møderne i det rådgivende udvalg i henhold til artikel 14.«

Denne bestemmelse, der fastlægger de danske konkurrencemyndigheders tavshedspligt, er umiddelbart anvendelig og har forrang i forhold til reglerne i offentlighedsloven og forvaltningsloven.

I forhold til offentlighedsloven følger det allerede af den gældende lovs § 13, stk. 1, at offentlighedsloven som udgangspunkt ikke gælder for sager omfattet af konkurrenceloven.

For at sikre størst mulig overensstemmelse med de regler, som gælder for Kommissionens behandling, og for at sikre, at konkurrencemyndighederne kan have en fordomsfri meningsudveksling om bl.a. sagsfordeling og juridiske tvivlsspørgsmål eller andre strategiske overvejelser, er det fundet hensigtsmæssigt udtrykkeligt i loven at regulere, i hvilket omfang en part har adgang til korrespondance og dokumenter, der udveksles mellem Kommissionen og de nationale konkurrencemyndigheder og mellem de nationale konkurrencemyndigheder indbyrdes.

Med bestemmelsen foreslås det derfor i overensstemmelse med gennemførelsesforordningens artikel 27 og artikel 28, at de danske konkurrencemyndigheder fra partsaktindsigten efter forvaltningsloven kan undtage Kommissionens og de nationale konkurrencemyndigheders fortrolige oplysninger og interne dokumenter samt korrespondance eller anden informationsudveksling mellem Kommissionen og medlemsstaternes konkurrencemyndigheder eller mellem medlemsstaters konkurrencemyndigheder indbyrdes, herunder dokumenter, som er udarbejdet i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 11 og 14.

En sådan undtagelse, hvorved tavshedspligten kan sikres overholdt, gennemføres ved anvendelse af undtagelsesadgangen efter forvaltningslovens § 15, stk. 1, nr. 2, om: »rigets udenrigspolitiske eller udenrigsøkonomiske interesser, herunder forholdet til fremmede magter eller mellemfolkelige institutioner.«

Det bemærkes, at det ikke er alle oplysninger, der undtages fra partsaktindsigt. Modtager konkurrencemyndighederne således faktuelle informationer, som kan have væsentlig betydning for sagen, har parterne efter den foreslåede bestemmelse krav på at få aktindsigt i sådanne faktuelle oplysninger, med mindre de i

forvaltningsloven indeholdte undtagelsesbestemmelser finder anvendelse.

§ 15 a, stk. 2

Efter den gældende bestemmelse i § 15 a, stk. 1, omfatter høringsgrundlaget hele udkastet til afgørelse i den konkrete sag, herunder også Konkurrencestyrelsens vurdering og indstilling i sagen, og der er en minimumsfrist for partshøring på tre uger. Den gældende regel giver parterne gode muligheder for at varetage deres interesser og har virket efter hensigten. På et punkt har reglen dog givet anledning til fortolknings tvivl. Det er ved fornyet partshøring over et ændret udkast til afgørelse, hvor sagen har været forelagt for Konkurrencerådet.

I den forbindelse er det uhensigtsmæssigt og indebærer en unødigt begrænsning i den effektive beslutningsproces, hvis der igen skal gælde en høringsfrist på tre uger ved en fornyet partshøring. Som følge af den første høringsrunde på tre uger – suppleret med en drøftelse i rådet, hvor virksomheden har haft mulighed for at komme med et mundtligt indlæg – vil parterne i væsentligt omfang allerede være bekendt med sagens detaljer og Konkurrencestyrelsens vurderinger. Det er derfor hensigtsmæssigt, at det er forvaltningslovens almindelige regler om partshøring, der gælder ved sådanne efterfølgende høringer. Hvis der efter forelæggelsen for rådet foretages væsentlige ændringer i afgørelsesudkastet til ugunst for virksomheden, følger det således af forvaltningslovens regler, at der skal foretages partshøring.

Til nr. 23

På baggrund af den stigende internationalisering åbnes der med den foreslåede bestemmelse op for, at Konkurrencerådet og Konkurrencestyrelsen kan gennemføre sagsbehandlingen på engelsk og træffe afgørelse på engelsk.

Det er hensigtsmæssigt, fordi konkurrenceloven regulerer virksomhedernes adfærd og indbyrdes forhold, og fordi en række internationale virksomheder f.eks. skal have behandlet en fusion i flere lande. Det vil derfor være en administrativ lettelse for disse virksomheder, hvis de kan bruge det samme materiale i forhold til flere konkurrencemyndigheder.

Gennemførelsesforordningen taler også for, at sagsbehandlingen hos de danske konkurrencemyndigheder kan foregå på engelsk. Konkurrencestyrelsen og konkurrencemyndighederne i de andre EU-lande udveksler således oplysninger til brug for en sag og samarbejder om at finde en løsning.